ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (neljas koda)

13. juuli 2005 *

Kohtuasjas T-40/03,

Julián Murúa Entrena, elukoht Elciego (Hispaania), esindaja: advokaat I. Temiño Ceniceros,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: I. de Medrano Caballero ja G. Schneider,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

Bodegas Murúa, SA, asukoht Elciego, esindaja: advokaat J. González Aparicio,

mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 9. detsembri 2002. aasta otsuse peale (asi R 599/1999-2), mis oli tehtud vastulausemenetluses Bodegas Murúa, SA ja Julián Murúa Entrena vahel,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees H. Legal, kohtunikud P. Mengozzi ja I. Wiszniewska-Białecka,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades 10. veebruaril 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 7. augustil 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 23. juulil 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades 9. märtsi 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja taotles 1. aprillil 1996 Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused; edaspidi „ühtlustamisamet") nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1) (muudetud kujul) alusel ühenduse kaubamärgi registreerimist.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on siinkohal esitatud kujutismärk:

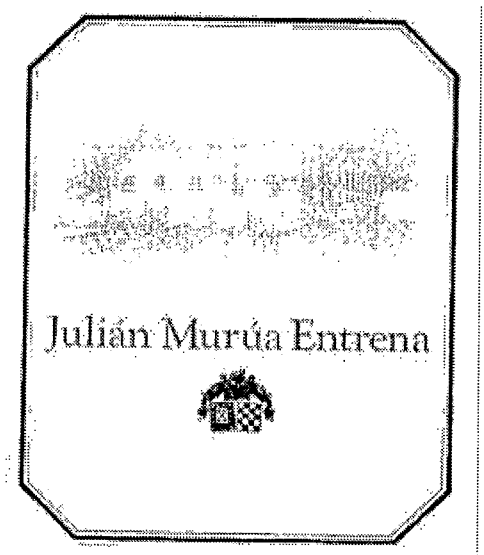

3 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbivaadatud ja parandatud kujul) klassi 33 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „veinid".

4 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 11. augusti 1997. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* (Ühenduse Kaubamärgibülletään) nr 14/97.

5 Äriühing Bodegas Murúa, SA (edaspidi „menetlusse astuja") esitas 10. novembril 1997 määruse nr 40/94 artikli 42 alusel vastulause.

6 Vastulause toetuseks esitati määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktis b nimetatud alus. Vastulause tugines ühelt poolt 20. detsembril 1978 Hispaanias numbri all 865 063 registreeritud sõnamärgi MURÚA olemasolule ning teiselt poolt 20. märtsil 1984 numbri all 482 779 registreeritud ning Saksamaal, Prantsusmaal, Austrias, Šveitsis ja Beneluxi maades kaitstud rahvusvahelise sõnamärgi MURÚA olemasolule. Nende mõlema kaubamärgiga on kaitstud kaubad, mis vastavad järgmisele kirjeldusele: klassi 33 kuuluvad „kõik veiniliigid".

7 Vastulausete osakond rahuldas vastulause 2. juulil 1999 ning keeldus taotletavat ühenduse kaubamärki registreerimast.

8 Hageja esitas 30. novembril 1999 ühtlustamisametile vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.

9 Ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda kinnitas 9. detsembri 2002. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") vastulausete osakonna otsust ning jättis kaebuse rahuldamata.

10 Apellatsioonikoda leidis sisuliselt, et vastandatud märgid tähistavad identseid kaupu ning et taotletava ühenduse kaubamärgi domineeriv sõnaline koostisosa on identne menetlusse astuja varasemate sõnamärkidega selles osas, milles ta sisaldab esimese perekonnanimena elementi „Murúa", mistõttu vastandatud kaubamärkide vahel esineb segiajamise tõenäosus.

Poolte nõuded

11 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud võrdsetes osades välja ühtlustamisametilt ja menetlusse astujalt.

12 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

13 Hageja esitab ühe väite, mis tugineb määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumisele.

Poolte argumendid

14 Pärast seda, kui ta oli üldiselt väljendanud, et kohtupraktikast tulenevast kaupade sarnasuse ja kaubamärkide sarnasuse omavahelise sõltuvuse põhimõttest võib teatud juhtudel kõrvale kalduda, heidab hageja apellatsioonikojale esmalt ette, et see piirdus ekslikult taotletava kaubamärgi sõnalise osa kontrollimisega, ilma et ta oleks vastandatud tähiseid igakülgselt võrrelnud. Hageja arvamuse kohaselt ilmnevad apellatsioonikoja tehtud vead vastandatud tähiste võrdlemise kolmes – visuaalses, foneetilises ja kontseptuaalses – etapis.

15 Tähiste visuaalse võrdlemise koha pealt tuletab hageja meelde, et taotletav kaubamärk on kujutismärk, mis koosneb selle ülaosas puude ja viinamarjaväljadega ääristatud veinivaldust kujutavast joonistusest, ning selle alaosas vapist, mille kohal on nimed „Julián Murúa Entrena". Hageja väite kohaselt võimaldab nende kujutisosade olemasolu kõrvaldada varasema kaubamärgiga segiajamise tõenäosuse. Seega ei piisa hageja arvamuse kohaselt ainult taotletava kaubamärgi sõnalise osa hindamisest, kuna see rikub, sarnaselt vaidlustatud otsusele, vastandatud tähiste igakülgse võrdlemise põhimõtet. Peale selle rõhub hageja asjaolule, et nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1493/1999 veinituru ühise korralduse kohta (EÜT L 179, lk 1) kohaselt on etiketil kauba eristava osana tarbija jaoks eriline tähendus. Taotletava kaubamärgi sõnalist osa ja kujutisosi, millest veini märgistus just koosnebki, tuleb lugeda ühtseks tervikuks.

16 Foneetilise võrdluse kohta märgib hageja, et vaidlustatud tähised kattuvad ainult sõna „Murúa" osas, mis on varasema kaubamärgi ainus sõnaline osa, samas kui taotletav kaubamärk koosneb eesnimest ja perekonnanimedest „Julián Murúa Entrena". Kuigi hageja tunnistab, et eesnime Julián kasutatakse suhteliselt tihti, märgib ta seevastu, et perekonnanimede „Murúa" ja „Entrena" kombinatsioon, mis on tunduvalt vähem tavaline, on ainulaadne ja eristatav, seda on foneetilisest küljest kerge eristada. Hageja lükkab seega tagasi vaidlustatud otsuse punktis 17 esitatud apellatsioonikoja väite, mille kohaselt Hispaania tarbija kaldub sõnalises osas, mis koosneb eesnimest, käesoleval juhul „Julián", ning kahest perekonnanimest, käesolevas asjas „Murúa" ja „Entrena", eesnime ja teist perekonnanime tähelepanuta jätma. Seevastu sellises õigussüsteemis, nagu on Hispaanias, kus isikute tsiviilõiguslik seisund põhineb kahel perekonnanimel, on hageja väitel asjaomase sõnalise osa iga koostisosa eristusvõime tähtis.

17 Kontseptuaalse võrdluse kohta leiab hageja, et selles osas esineb vastandatud tähiste vahel piisavalt erinevusi, kuna taotletav kaubamärk koosneb muu seas taotleja isikunimest. Seoses sellega leiab hageja lisaks, et menetlusse astuja ei peaks lugema sõna „Murúa" ainult endale kuuluvaks, nii et see takistaks hagejal oma perekonnanime kasutamist. Selle argumendi toetuseks viitab hageja nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1) artikli 6 lõikele 1, mis käsitleb kaubamärgi mõju piiranguid, ning samuti ühtlustamisameti varasemale otsustuspraktikale.

18 Seejärel, kuigi hageja kinnitab, et ta on teadlik sellest, et siseriiklike kohtute otsused ei ole ei ühtlustamisameti ega Esimese Astme Kohtu jaoks siduvad, juhib ta siiski Esimese Astme Kohtu tähelepanu faktilistele asjaoludele, mis eristavad käesolevat asja samade poolte vahel tehtud Tribunal Supremo (Hispaania ülemkohus) 20. juuni 1994. aasta kohtuotsuse nr 559/1994 esemeks olevast kohtuasjast. Eriti rõhutab hageja, et selles kohtuasjas käsitletud Hispaania siseriiklik kaubamärk Julián Murúa

Entrena, mille Tribunal Supremo tunnistas tühiseks, koosnes, erinevalt käesolevas asjas käsitletavast kaubamärgist, ainult eespool viidatud sõnalistest osadest, ning leiab, et selles kohtuasjas kohaldatud Hispaania õigusnormid on vananenud.

19 Lõpuks, olgugi et hageja möönab, et menetlusse astuja ostis hageja isalt osa kaubamärkidest, mille omanik ta on, avaldab viimati nimetatu imestust selle üle, et sarnaselt menetlusse astujaga saaks leida, et Hispaanias ja Taanis pika aja jooksul rahulikult koos eksisteerinud kaubamärkide vahel eksisteerib segiajamise tõenäosus. Lisaks sellele esitab hageja oma hagiavalduse lisades mitu dokumenti, millega soovib tõendada suure hulga Hispaanias registreeritud kaubamärkide olemasolu, mis kõik sisaldavad sõna „Murúa" ning tõstavad tema arvates esile võimaluse, et vastandatud kaubamärgid võivad turul rahulikult koos eksisteerida. Hageja lisab oma hagiavaldusele samuti teisi tõendeid, mis näitavad, et mitmed registreeritud kaubamärgid eksisteerivad veinisektori turul koos, samas kui nad sisaldavad mitmele neile ühiseid sõnalisi osi.

20 Sissejuhatavalt märgib ühtlustamisamet, et hagiavaldusele lisatud dokumendid, mille eesmärk on tõendada mitmete nime „Murúa" sisaldavate Hispaanias registreeritud kaubamärkide rahumeelset kooseksisteerimist, on esitatud esimest korda Esimese Astme Kohtus ning on järelikult vastuvõetamatud.

21 Mis puutub sisusse, siis, tuletanud meelde, et apellatsioonikoda analüüsis vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosust ainult Hispaania tarbija kujutluses, vaidleb ühtlustamisamet hageja väidetele vastu.

22 Ühtlustamisamet märgib esiteks, et taotletava kaubamärgi sõnaline osa „Julián Murúa Entrena" kujutab endast oma valitseva koha tõttu selles märgis taotletava kaubamärgi domineerivat osa. Ühtlustamisamet on vastupidisel arvamusel, et selle

koostisosadeks olevad kujutisosad on ilustava või täiendava iseloomuga, kuna neid kasutatakse tavaliselt veinide etikettidel.

23 Ühtlustamisamet leiab pärast seda täpsustust teiseks, et taotletava kaubamärgi domineeriva sõnalise osa võrdlusel varasema kaubamärgiga ilmneb visuaalne sarnasus. Kuigi ühtlustamisamet jagab hageja hinnangut etiketi erilise tähtsuse kohta veinisektoris, ei muuda see ühtlustamisameti arvamuse kohaselt vähem oluliseks asjaolu, et tarbija on harjunud veini eristavaks tähiseks pidama seda eristavat sõnalist osa.

24 Mis puutub foneetilisse võrdlusse, siis olgugi et ühtlustamisamet märgib, et vaidlustatud otsuses ei ole selles osas järeldusi tehtud, leiab ta siiski, et vaidlustatud tähised on foneetiliselt sarnased.

25 Kontseptuaalse sarnasuse kohta leiab ühtlustamisamet, et üldreeglina esineb selline sarnasus, kui asjaomane avalikkus tajub, et kahel vastandatud tähisel on ühine identne või sarnane semantiline koostisosa. Käesolevas asjas moodustab kahe vastandatud tähise ühise kontseptuaalse osa ühtlustamisameti arvamuse kohaselt asjaolu, et need sisaldavad Hispaania päritolu isiku- ja perekonnanime, mida asjaomane avalikkus nendena ka tajub, kusjuures ilmneb, et nimi „Murúa" on taotletava kaubamärgi sõnalise koostisosa valitsev osa, samas kui see on varasema kaubamärgi ainus element.

26 Veelgi enam, kuigi ühtlustamisamet tunnistab, et Hispaania tsiviilõiguses eristatakse füüsilisi isikuid kahe perekonnanime järgi, on esimene perekonnanimi tema arvates teisest tähtsam, kuna asjaomane avalikkus on harjunud isikuid eristama ainult nende esimese nime järgi. Sellest järeldub ühtlustamisameti arvamuse kohaselt, et sõna

„Murúa" olemasolu tõttu vastandatud tähistes esineb nende tähiste vahel oluline kontseptuaalne sarnasus.

27 Ühtlustamisamet järeldab sellest, et kahe vastandatud kaubamärgi vahel esineb segiajamise tõenäosus, arvestades vastandatud kaubamärkidega tähistatud kaupade identsust, mida hageja ei ole vaidlustanud, ning vastandatud tähiste sarnasust, mis on esile toodud vaidlustatud otsuses. Ühtlustamisamet kinnitab eelkõige, et on objektiivne oht, et tarbija, kes tunneb varasema kaubamärgiga tähistatud veine, peab etiketiga, mis sisaldab nimetust „Julián Murúa Entrena", eristatud veini varasema kaubamärgiga tähistatud veine turustavalt ettevõttelt pärinevaks uueks tooteks. Lisaks sellele rõhutab ühtlustamisamet, et hageja märkus kaupade ja kaubamärkide sarnasuse omavahelise sõltuvuse põhimõtte teatud tingimustel välistamise kohta ei ole asjakohane, kuna hageja ei ole nimetatud tingimuste olemasolu kuidagi kinnitanud.

28 Kolmandaks arvab ühtlustamisamet eespool punktis 18 mainitud Tribunal Supremo otsuse kohta, et kuigi ta ei ole seotud siseriiklikes kohtutes tehtud otsustega, saab Tribunal Supremo otsuse aluseks olevaid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid vaidluse lahendamisel kasutada. Eriti leiab ühtlustamisamet, et ühelt poolt lükkas see otsus ümber hageja argumendid, mille kohaselt vastandatud kaubamärgid eksisteerisid Hispaania territooriumil rahumeelselt koos, ning teiselt poolt toob otsus esile hageja kavatsuse registreerida ühenduse kaubamärgina Tribunal Supremo otsuse aluseks olev sõnamärk, mis on seekord kujutismärgi osaks.

29 Lõpetuseks lükkas ühtlustamisamet samuti tagasi hageja vastuväite, mis tugineb tema perekonnanime väidetavale omastamisele menetlusse astuja poolt, täpsustades ühelt poolt, et kaubamärgi mõju piirangud on asjakohased vaid siis, kui kaubamärk on juba registreeritud. Teiselt poolt on ühtlustamisamet arvamusel, et isikunimede vaba käsutamine tuleneb eespool viidatud Tribunal Supremo kohtuotsuses esitatud

juhtnööridest, mille kohaselt ei saa perekonnanime segiajamise tõenäosuse hindamist vältida, kui ettevõtja tahab seda kaubamärgina kasutada. Seega leidis apellatsioonikoda käesolevas asjas ühtlustamisameti arvamuse kohaselt õigesti, et kaubamärgi mõju piirangud ei puuduta kuidagi vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse hindamist.

30 Sissejuhatavalt tuletab menetlusse astuja meelde, et ta sai varasema kaubamärgi omanikuks loovutamislepingu tulemusel, mis oli sõlmitud Hispaania õiguse kohaselt hageja isaga. Menetlusse astuja kinnitab seega, et hageja ei tohiks nüüd selle kaubamärgi ainukasutamist segada. Peale selle vaidleb menetlusse astuja vastu hageja kinnitusele, mille kohaselt varasem kaubamärk eksisteeris Hispaania territooriumil pikka aega koos hageja varasema Hispaania sõnamärgiga Julián Murúa Entrena, mis sisaldas sama sõnalist osa kui taotletav kaubamärk. Samade poolte vahelises kohtuasjas tehtud Tribunal Supremo eespool viidatud kohtuotsuse aluseks olevad faktilised asjaolud osutavad hoopis vastupidisele.

31 Apellatsioonikoja poolt läbi viidud vastandatud tähiste võrdluse hindamise osas ühineb menetlusse astuja sisuliselt ühtlustamisameti esitatud seisukohaga. Esimese perekonnanime tähtsuse kohta käesolevas asjas lisab ta, et minevikus, ajavahemikul, mil hageja kasutas Hispaania sõnamärki Julián Murúa Entrena – enne, kui see tühistati eespool viidatud Tribunal Supremo kohtuotsusega –, ei tulnud hagejale kunagi meelde kasutada oma teist perekonnanime, kuigi ta kasutas korduvalt oma esimest perekonnanime.

32 Vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse kohta märgib menetlusse astuja, et see tõenäosus on vägagi reaalne, kuna lisaks apellatsioonikoja teostatud analüüsile, millega tuleks nõustuda, on segiajamine ka varem tuvastatud. Seoses sellega ei ole hageja välja toodud kaalutlused märgistuse tähtsuse ning nime „Murúa" sisaldavate kaubamärkide olemasolu kohta asjakohased. Mis puutub esimesse kaalutlusse, siis menetlusse astuja arvab, et etikett, mida hakatakse pärast

kaubamärgi registreerimist alati kasutama, on taotletava kaubamärgi registreerimise eeldusel segiajamisel lisategur, kuna sellel on esitatud mitte ainult kaubamärgi omaniku nimi, vaid ka ettevõtja asukoht. Käesolevas asjas on hageja ja menetlusse astuja asukohad identsed. Asjaomane avalikkus võib seega leida, et vastandatud kaubamärkidega tähistatud kaubad on pärit samalt ettevõtjalt või ka omavahel majanduslikult seotud ettevõtjatelt. Teise kaalutluse kohta arvab menetlusse astuja, et hageja esitatud kaubamärgid ei ole asjakohased, kuna need tähistavad veinidest erinevaid kaupu, mille suhtes ei takista põhimõtteliselt miski nende registreerimist.

Esimese Astme Kohtu hinnang

33 Määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaselt ei registreerita varasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral taotletavat kaubamärki, kui identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, võib avalikkus need omavahel segi ajada.

34 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt seisneb segiajamise tõenäosus selles, et avalikkus võib uskuda, et kõnealused kaubad või teenused pärinevad samalt ettevõtjalt või ka omavahel majanduslikult seotud ettevõtjatelt. Sama kohtupraktika kohaselt tuleb segiajamise tõenäosust hinnata igakülgselt, võttes aluseks selle, kuidas asjaomane avalikkus kõnealuseid tähiseid ning kaupu või teenuseid tajub, ja arvestades kõiki kõnesolevas asjas kohaseid tegureid, iseäranis kaubamärkide sarnasuse ja nendega tähistatavate kaupade või teenuste sarnasuse vastastikust sõltuvust (vt Esimese Astme Kohtu 9. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas T-162/01: Laboratorios RTB *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), EKL 2003, lk II-2821, punktid 31–33 ja viidatud kohtupraktika).

35 Nagu samuti tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, peab segiajamise tõenäosuse igakülgne hindamine vastandatud tähiste visuaalse, foneetilise või kontseptuaalse sarnasuse osas rajanema neist tekkivale tervikmuljele, arvestades iseäranis nende eristavaid ja domineerivaid osi (Esimese Astme Kohtu 14. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-292/01: Phillips-Van Heusen *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), EKL 2003, lk II-4335, punkt 47 ja viidatud kohtupraktika).

Asjaomane avalikkus

36 Varasemate kaubamärkide koha pealt tugineb vastulause käesolevas asjas, nagu on märgitud eespool punktis 6, korraga nii Hispaanias registreeritud sõnamärgile nr 865 063 kui ka Saksamaal, Prantsusmaal, Austrias, Šveitsis ja Beneluxi maades kaitstud rahvusvahelisele sõnamärgile nr 482 779, asjaomane avalikkus on põhimõtteliselt Hispaania, Saksamaa, Prantsusmaa, Austria, Šveitsi ja Beneluxi maade avalikkus.

37 Määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktis b nimetatud keeldumispõhjuse kohaldamiseks piisab, kui segiajamise tõenäosuse esinemine on kindlaks tehtud eespool mainitud ühe liikmesriigi asjaomase avalikkuse hulgas.

38 Siiski tuleb välja tuua, et apellatsioonikoda kontrollis ainult vastandatud tähiste sarnasust ja segiajamise tõenäosust Hispaania avalikkuse hulgas, järeldades sellest kaudselt, et selle kontrollimise tulemus laieneb kõikidele menetlusse astuja varasematele „kaubamärkidele".

39 Ilma et oleks vaja otsustada sellise lähenemise õiguspärasuse üle, tuleb täpsustada, et taotletava kaubamärgi ja menetlusse astuja varasema rahvusvahelise kaubamärgi sarnasuse astet puudutavate kaalutluste arvessevõtmine võib olla asjakohane vaid eeldusel, et Esimese Astme Kohus välistab, erinevalt apellatsioonikojast, hageja esitatud argumentide alusel võimaluse, et Hispaania avalikkus võib taotletava kaubamärgi ja Hispaanias registreeritud varasema kaubamärgi omavahel segi ajada.

40 Seega tuleb kontrollida, kas apellatsioonikoda on rikkunud nimetatud määruse artikli 8 lõike 1 punkti b, järeldades, et Hispaania avalikkuse hulgas esineb segiajamise tõenäosus, nagu väidab hageja.

41 Käesolevas asjas on vaidluse esemeks tähiste võrdlus. Vastandatud kaubamärkidega tähistatud kaupade identsust ei ole vaidlustatud.

Tähiste sarnasus

42 On selge, et Hispaania avalikkus tajub taotletava kaubamärgi koostisosaks olevat sõnalist osa isikunimena (eesnimi ja perekonnanimi) ning varasemat kaubamärki perekonnanimena. Samuti on selge, et taotletava kaubamärgi sõnalise osa koostisosaks olev esimene perekonnanimi ja varasema kaubamärgi ainus osa on identsed.

43 Vaidlus on seega peamiselt seotud küsimusega, kas taotletava kaubamärgi kujutisosadest, eesnimest ja teisest perekonnanimest piisab, nagu väidab hageja, et välistada igasugune segiajamise tõenäosus Hispaania avalikkuse hulgas, või kas vastupidi, nimi „Murúa" kujutab endast selle asjaomase avalikkuse tajus, kes võib taotletava kaubamärgi varasema kaubamärgiga segi ajada, taotletava kaubamärgi domineerivat osa.

44 Enne selle küsimuse arutamist tuleb esitada kaks esialgset märkust.

45 Ühelt poolt tuleb meelde tuletada hageja argumendi kohta, mis tugineb direktiivi 89/104 artikli 6 lõike 1 punktile a, et selles sättes on silmas peetud siseriikliku kaubamärgiga selle omanikule antud õiguse piiranguid kaubandustegevuses, mis ei luba viimati nimetatud isikul keelata kolmandal isikul oma nime või aadressi kasutada, kui neid kasutatakse kooskõlas ausa tööstus- või kaubandustavaga.

46 Järelikult ei tule seda sätet ühenduse kaubamärgi registreerimise menetluse raames arvesse võtta, kuna sellega ei ole kolmandale isikule antud õigust oma nime või aadressi kaubamärgina kasutada, nagu hageja seda tundub väitvat, vaid on ainult tagatud, et nad võivad neid kasutada kirjeldavalt, s.o kauba kvaliteedi või muu eripära tähistamiseks, tingimusel, et neid kasutatakse kooskõlas ausa tööstus- või kaubandustavaga (vt Euroopa Kohtu 16. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-404/02: Nichols, EKL 2004, lk I-8499, punkt 33, ning määruse nr 40/94 artikli 12 kohta Esimese Astme Kohtu 31. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas T-20/02: Interquell *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — SCA Nutrition (HAPPY DOG), EKL 2004, lk II-1001, punkt 56).

47 Teisest küljest tuleb täpsustada, et eespool punktides 34 ja 35 mainitud kohtupraktikat saab täiel määral kohaldada ühest või mitmest perekonnanimest koosneva märgi ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlusele.

48 Tuleb meelde tuletada, et määruse nr 40/94 artikli 4 kohaselt võivad „ühenduse kaubamärgi [...] moodustada mis tahes tähised, mida on võimalik graafiliselt esitada, eelkõige nimed, sealhulgas isikunimed [...], kui selliste tähiste põhjal on võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest".

49 Järelikult ei saa ühte või mitut isikunime osaliselt või tervikuna sisaldava tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise taotluse juures vältida teistele kaubamärgi kategooriatele kohaldatavaid hindamiskriteeriume. Kuigi sellised tähised võivad olla määruse nr 40/94 artikli 4 kohaselt ühenduse kaubamärgiks, tingimusel, et nende abil saab ühe ettevõtte kaupu või teenuseid teiste ettevõtete omadest eristada, ei ole määruse nr 40/94 üheski sättes ette nähtud seda tüüpi tähiste registreerimiseks erinevaid kriteeriume võrreldes teiste tähistega, mida saab ühenduse kaubamärgina registreerida. Nagu kohus varem on otsustanud, et isikunimest koosnevate kaubamärkide eristusvõime hindamise kriteeriumid on samad kui need, mida kohaldatakse teistele kaubamärkide kategooriatele (eespool punktis 46 viidatud kohtuotsus Nichols, punkt 25), kehtib sama ka hindamiskriteeriumite suhtes, mille abil hinnatakse kaubamärgi, mille registreerimist taotletakse, ja varasema kaubamärgi segiajamise tõenäosuse olemasolu määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses, kui selles määruses ei ole teisiti sätestatud (vt seoses sellega Esimese Astme Kohtu 1. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas T-185/03: Fusco *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Fusco International (ENZO FUSCO), EKL 2004, lk II-715, punkt 45).

50 Sellest järeldub, et füüsilise isiku eesnime ja perekonnanimesid sisaldavat tähist ei registreerita ühenduse kaubamärgina, kui varasema kaubamärgi omaniku vastulause tõttu kohaldatakse registreerimise suhtelist keeldumispõhjust.

51 Nende esialgsete täpsustuste järel tuleb esmalt leida, et hageja argument, mille kohaselt apellatsioonikohus piirdus tähiste võrdlusel valesti ainult nende sõnaliste osadega, ei saa olla tulemuslik.

52 Tuleb meelde tuletada, et kohtupraktika kohaselt saab mitmeosalist kaubamärki pidada võrreldavaks teise kaubamärgiga, mille üks koostisosadest on mitmeosalise kaubamärgi ühe koostisosaga identne või sarnane, üksnes juhul, kui see osa on mitmeosalise kaubamärgi tekitatavas tervikmuljes domineeriv. Sellise juhtumiga on tegemist siis, kui see koostisosa võib asjaomase avalikkuse mälus püsivas kaubamärgikujutises üksi domineerima hakata, nii et selle kaubamärgi teised koostisosad on märgi tervikmuljes tähtsusetud (Esimese Astme Kohtu 23. oktoobri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-6/01: Matratzen Concord *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Hukla Germany (MATRATZEN), EKL 2002, lk II-4335, punkt 33, ning 6. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas T-117/02: Grupo El Prado Cervera *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Héritiers Debuschewitz (CHUFAFIT), EKL 2004, lk II-2073, punkt 45).

53 See lähenemine ei tähenda, et arvesse võetakse üksnes mitmeosalise kaubamärgi ühte koostisosa ja võrreldakse seda teise kaubamärgiga. Kõnealuseid kaubamärke tuleb võrrelda, arvestades iga kaubamärki tervikuna. Sellegipoolest ei välista see, et mitmeosalise kaubamärgiga asjaomase avalikkuse mälus tekitatud tervikmuljes võib teatud juhtudel domineerida üks või mitu selle koostisosadest (eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus MATRATZEN, punkt 34).

54 Mitmeosalise kaubamärgi ühe või mitme kindla koostisosa domineeriva iseloomu hindamisel tuleb arvesse võtta iga koostisosa põhiomadusi ning neid teiste koostisosade põhiomadustega võrrelda. Lisaks ja teisejärgulisena võib arvesse võtta erinevate koostisosade suhtelist asendit mitmeosalise kaubamärgi kujus (eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus MATRATZEN, punkt 35).

55 Käesolevas asjas tuleb meelde tuletada, et apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 17, et taotletava kaubamärgi kujutisosa, mis kujutab viinamarjais-

tanduste ja puudega ääristatud tüüpilist veinivaldust, on taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade suhtes nõrga eristusvõimega ning et järelikult domineeris sellest tähisest tekkinud tervikmuljes selle kaubamärgi sõnaline osa, s.o „Julían Murúa Entrena".

56 Selle seisukoha saab ainult heaks kiita. Kaupade puhul nagu vein ei saa viinamarjade ja puudega ääristatud veinivalduse kujutamine olla element, mis võimaldaks asjaomasel avalikkusel pidada seda kujutisosa taotletavast kaubamärgist tekkinud muljes domineerivaks. Vastupidi, nagu väitis õigesti ühtlustamisamet, on tarbijad harjunud osutama veinidele ja neid ära tundma sõnalise osa kaudu, mis neid identifitseerib, kuna see osa tähistab eelkõige saagi korjajat või veinivaldust, kus vein on toodetud.

57 Seda hinnangut tuleb laiendada vappidele, mis asuvad taotletava kaubamärgi sõnalise elemendi all. Peale selle tuleb märkida, et arvestades nimetatud vappide kujutiste asukohta ja suurust taotletavas kaubamärgis, kujutavad need endast ainult tegeliku sisuta ilustavat osa, nagu on märkinud vastulausete osakond. Järelikult ei saa see osa taotletavast kaubamärgist asjaomasele avalikkusele tekkinud muljes domineerida.

58 Lisaks sellele ei ole kohaldatav hageja väide, mis tugineb veinide märgistuse tähtsusele Euroopa Ühenduses ja mis võtaks ühtlustamisametilt õiguse määratleda taotletava kaubamärgi domineerivaid ja eristavaid osi.

59 Muidugi on tõsi, et vastavalt määruse nr 1493/1999 sätetele kujutab märgistus endast selle määrusega sätestatud veinide kirjeldamise olulist viisi.

60 Siiski ei takista see eripära, juhul kui märgistus sisaldab taotletava ühenduse kaubamärgiga sarnast kaubamärki, määruse nr 40/94 kohaldamise eesmärgil seda kaubamärki selle määruse alusel algatatud vastulausemenetluse käigus ühtlustamisametis kontrollida, selleks et määratleda kaubamärgi domineeriv ja eristav osa või osad.

61 Peale selle tuleb märkida, et ühtlustamisameti poolt läbi viidud kontroll ei sea kahtluse alla märgistuse tähtsust tarbijakaitse seisukohast, mis on määruse nr 1493/1999 selgelt silmas peetud eesmärk. Vastupidi, see kontroll aitab tarbijate kaitsele kaasa, võimaldades tagada, et veini märgistuses sisalduv kaubamärk ei tekita tarbijate hulgas segiajamise tõenäosust, eelkõige kõnealuse toote valmistamise või turustamisega seotud füüsiliste või juriidiliste isikute isiku osas määruse nr 1493/1999 artikli 48 ja VII lisa punkti F tähenduses.

62 Neil asjaoludel tuleb hageja esimene argument tagasi lükata.

63 Seejärel kinnitab hageja, et apellatsioonikoda leidis valesti, et perekonnanimi „Murúa" oli taotletavas kaubamärgis nimede kombinatsiooni „Julián Murúa Entrena" domineeriv osa.

64 Tuleb meelde tuletada, et perekonnanime „Murúa" domineeriva iseloomu kindlakstegemisel taotletavas kaubamärgis osutas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 17 järgnevale:

„[...] Hispaanias on omaniku eesnimest ja kahest perekonnanimest koosnevas kaubamärgis esimene perekonnanimi erilise tähtsusega, kuna on selge, et keskmine tarbija on harjunud eesnime ja teist perekonnanime mitte arvesse võtma. Järelikult on taotletava kaubamärgi ja selle kaubamärgi, millele vastulause tugineb, domineerivad osad identsed."

65 Tuleb nentida, et apellatsioonikoja otsuse põhjendused esimese perekonnanime tähtsuse kohta Hispaanias on süstemaatilise iseloomuga, millele tuleb anda täiendavaid varjundeid. Nii ei saa välistada, et vastavalt erinevate juhtumite asjaoludele võib ühest eesnimest ja kahest perekonnanimest koosneval tähisel, mille registreerimist ühenduse kaubamärgina taotletakse, Hispaania avalikkuse jaoks olla eristusvõime, eelkõige teise perekonnanime esinemise tõttu, mis kujutab nii endast asjaomase tähise domineerivat osa.

66 Siiski leidis apellatsioonikoda käesolevas asjas õigesti, et perekonnanimi „Murúa" andis taotletavale kaubamärgile eristusvõime ning kujutas endast seega märgi domineerivat osa.

67 Esiteks tuleb meelde tuletada, et isikunimedest koosnevatest tähistest tekkiv mulje võib Euroopa Ühenduse erinevates liikmesriikides erineda (eespool punktis 49 viidatud ENZO FUSCO kohtuotsus, punkt 52).

68 Käesolevas asjas tunnistas hageja, et eesnimi „Julián", mis esineb taotletava kaubamärgi sõnalises osas, on Hispaanias suhteliselt levinud ning seetõttu puudub tal eriline eristusvõime.

69 Mis puutub küsimusse, kas asjaomane avalikkus pöörab Hispaanias tavaliselt rohkem tähelepanu perekonnanimele „Murúa" kui perekonnanimele „Entrena", leiab Esimese Astme Kohus, et selle riigi kohtupraktika, olgugi et see ei ole ühenduse kohtute jaoks kohustuslik, võib anda kasulikke juhtnööre.

70 Seoses sellega tuleb arvesse võtta Tribunal Supremo 20. juuni 1994. aasta kohtuotsust nr 559/1994, mille üle pooled kõnesolevas kohtus vaidlesid ja mis esitati ühtlustamisameti haldusmenetluses.

71 Tuleb meelde tuletada, et selles hageja ja menetlusse astuja vahelises asjas leidis Tribunal Supremo, et Hispaanias registreeritud sõnamärk Julián Murúa Entrena, millega olid kaitstud samad kaubad, mida tähistas taotletav kaubamärk, tuli tühistada Hispaania avalikkuse hulgas tekkinud segiajamise tõenäosuse tõttu varasema sõnamärgiga MURÚA, mille omanik on menetlusse astuja, kes esitas samuti ühtlustamisametile vastuväite. Täpsemalt märkis Tribunal Supremo, et kaubamärkide Viñas Murúa ja Murúa hilisemast registreerimisest tulenes, et perekonnanimi „Murúa" oli selle kaubamärgi domineeriv osa. Segiajamise tõenäosust kinnitas asjaolu, et kostjale (s.o käesolevas asjas hagejale) tundmatud isikud ajasid viimati nimetatu vahelesegamiseta Rioja veinide liigitamise käigus segi

ühelt poolt kaubamärgid Murúa ja Bodegas Murúa, SA ning teiselt poolt kaubamärgi Bodegas Murúa Entrena, SA ning pidasid kaubamärgiga Murúa tähistatud veini kahele ettevõtjale kuuluvaks, mida kostja tunnistas, leides siiski, et kolmandad isikud eksivad. Neil tingimustel otsustas Tribunal Supremo, et „kuna on selge, et nimi „Murúa" kujuta[s] endast veinide eristavat osa ja et see nimi tõi endaga kostja nõudel kaasa kaubamärkide „Murúa Gangutia" ja „Heredad Murúa Gangutia" registreerimata jätmise, [oli] selge, et haldusmenetluses oleks samuti tulnud keelduda kaubamärgi „Julián Murúa Entrena" registreerimisest ning et kõnesoleval hetkel, kohtumenetluses [tuli see] tühistada".

72 Tuleb leida, et vastupidiste tõendite puudumisel ei erine see, kuidas asjaomane avalikkus tajus taotletavat kaubamärki, sellest, kuidas sama avalikkus tajus Tribunal Supremo hinnangul sõnamärki Julían Murúa Entrena. Hoolimata kujutisosade olemasolust taotletavas kaubamärgis, ei domineeri need, nagu on leitud eespool punktides 56 ja 57, sellest kaubamärgist asjaomasele avalikkusele tekkinud kujutises.

73 Teiseks tuleb märkida, et nimi „Murúa" asub visuaalselt taotletava kaubamärgi sõnalise osa keskmes ning moodustab vertikaaltelje taotletava kaubamärgi teiste kujutisosadega, eelkõige vapielementidega. See taotletava kaubamärgi esitamise viis kaldub eesnime ja teise perekonnanime seast esile tooma perekonnanime „Murúa".

74 Kolmandaks, kuigi tuleb tõdeda, et foneetilisest küljest erineb taotletava kaubamärgi sõnaline osa varasemast kaubamärgist eesnime „Julián" ning perekonnanime

„Entrena" esinemise tõttu, tuleb siiski täpsustada, nagu on märkinud hageja mitmete veininimetuste näidete esitamise kaudu kohtuistungil, et Hispaania tarbija ei ütle üldreeglina veini tervet nimetust välja, vaid tal on kalduvus seda lühendada. Sellest asjaolust, mille tõi tõendina samuti välja vastulausete osakond, piisab leidmaks foneetilisest küljest, et Hispaania tarbijal on üldiselt kalduvus taotletavat kaubamärki välja öelda lühendatult, viidates kõige tihedamini hageja esimesele perekonnanimele, nimele „Murúa".

75 Sellest järeldub, et käesolevas asjas ei saa tühistada apellatsioonikoja otsust, millega ühineb ka vastulausete osakond, mille kohaselt perekonnanimi „Murúa", hageja esimene perekonnanimi, mis on taotletava kaubamärgi sõnalise osa koostisosa, domineerib Hispaania avalikkusele sellest kaubamärgist tekkivas kujutises.

76 Järelikult leidis apellatsioonikoda õigesti, et vastandatud tähised on sarnased, kuna taotletava kaubamärgi sõnalise osa domineeriv osa ja varasema kaubamärgi ainus osa on identsed.

Segiajamise tõenäosus

77 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldab segiajamise tõenäosuse hindamine teatavat arvesse võetavate asjaolude, iseäranis kaubamärkide sarnasuse ja nendega tähistatavate kaupade või teenuste sarnasuse vastastikust sõltuvust. Nii võib tähiste suur sarnasus kompenseerida kaupade või teenuste vähest sarnasust (vt analoogiline

Euroopa Kohtu 29. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-39/97: Canon, EKL 1998, lk I-5507, punkt 17, ning määruse nr 40/94 kohaldamise kohta eespool punktis 34 viidatud kohtuotsus GIORGIO BEVERLY HILLS, punkt 32).

78 Käesolevas asjas tuleb meelde tuletada, et ühelt poolt on selge, et vastandatud kaubamärkidega tähistatud tooted on identsed ning teiselt poolt, et vastandatud tähised on sarnased. Selles olukorras võib järeldada, et vastandatud kaubamärkide vahel esineb segiajamise tõenäosus, kuna keskmine Hispaania tarbija, kes näeb taotletava kaubamärgiga varustatud kaupa, võib sellele kaubale omistada sama kaubandusliku päritolu kui varasema kaubamärgiga varustatud kaubale. Peale selle tuleb rõhutada, et ühtlasi on selge, et vastandatud kaubamärkide ühine perekonnanimi „Murúa" on pärit samast allikast, s.o hageja isalt, kes andis varasema Hispaanias registreeritud kaubamärgi menetlusse astujale üle. See faktiline asjaolu tugevdab seega ohtu, et Hispaania tarbija omistab hageja kaupadele ja varasema kaubamärgi omaniku kaupadele sama kaubandusliku päritolu. Samal põhjusel on lisaks sellele väga võimalik, nagu väidab ühtlustamisamet, et asjaomane avalikkus ei näe taotletavas kaubamärgis lisatud eesnimes ja perekonnanimes „Entrena" muud, kui varasema kaubamärgi omaniku ettevõttest või vähemalt menetlusse astujaga majanduslikult seotud ettevõtjalt pärit veinide ühe alaliigi eristamise viisi.

79 Hageja ülejäänud argumendid ei sea seda hinnangut kahtluse alla.

80 Esmalt, hageja väite kohta, mille järgi saab kohtupraktikast tulenevat kaupade ja kaubamärkide sarnasuse omavahelise sõltuvuse põhimõtte kohaldamist teatud tingimustel välistada, piisab nentida, et isegi kui eeldada, et selline välistamine on võimalik, ei ole hageja esitanud nimetatud väite kinnitamiseks ühtegi tõendit.

81 Seejärel tuleb hagiavaldusele lisatud tõendite kohta, millega on püütud tõendada nime „Murúa" sisaldavate kaubamärkide väidetavat rahumeelset kooseksisteerimist, märkida, et need esimest korda Esimese Astme Kohtus esitatud tõendid on vastuvõetamatud, ilma et oleks vaja uurida nende tõendavat väärtust (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-247/01: eCopy *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (ECOPY), EKL 2002, lk II-5301, punkt 49, ning 3. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas T-129/01: Alejandro *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Anheuser-Busch (BUDMEN), EKL 2003, lk II-2251, punkt 67). Igal juhul, kuivõrd need tõendid on seotud hageja kohtuistungil esitatud väitega, mille kohaselt Hispaania sõnamärk Julián Murúa Entrena ja varasem kaubamärk eksisteerisid Hispaania turul koos, siis tuleb leida, et hageja sõnamärgi eespool viidatud tühiseks tunnistamisest Tribunal Supremo's põhjendusel, et selle kaubamärgi ja varasema kaubamärgi vahel esineb Hispaania tarbija silmis segiajamise tõenäosus, piisab tõendamaks, et nende kaubamärkide väidetav „rahumeelne kooseksisteerimine" ei olnud tõsi.

82 Valdav osa hagiavaldusele lisatud tõendeid, mille eesmärk on tõendada registreeritud kaubamärkide, millest mitmel esinevad ühised sõnalised osad, rahulikku kooseksisteerimist veinisektori turul, tuleb samuti lugeda vastuvõetamatuks, kuna need esitati esimest korda Esimese Astme Kohtu menetluses.

83 Mis puutub seevastu hagiavaldusele lisatud, perekonnanimesid Faustino, Medrano ja Palacios käsitlevatesse dokumentidesse, mis esitati ühtlustamisametile, siis need tõendid on vastuvõetavad. Ometi ei saa neile tugineda. Neis dokumentides mainitud siseriiklikud registreeringud puudutavad kaubamärke, millel puudub seos vastandatud kaubamärkidega. Need tõendid ja argumendid, mille toetuseks need on esitatud, ei ole seega käesoleva asja vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse hindamise seisukohast asjasse puutuvad (vt eespool punktis 81 viidatud kohtuotsus BUDMEN, punkt 63).

84 Lõpuks, mis puutub hageja väitesse, mille kohaselt asjaomased kaubamärgid eksisteerivad Taanis rahulikult koos, siis piisab, kui märkida, et see argument ei ole asjakohane, kuna menetlusse astuja varasem kaubamärk ei ole Taanis kaitstud.

85 Kuna liikmesriigis, käesolevas asjas Hispaanias, esineb segiajamise tõenäosus, piisab sellest taotletava kaubamärgi registreerimisest keeldumiseks, nagu on meelde tuletatud eespool punktis 39. Järelikult puudub vajadus otsustada apellatsioonikoja tuvastatud segiajamise tõenäosuse üle taotletava kaubamärgi ja varasema Saksamaal, Prantsusmaal, Austrias, Šveitsis ja Beneluxi maades kaitstud rahvusvahelise kaubamärgi vahel.

86 Kuna ainus väide, mis tugineb määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b rikkumisele, on järelikult põhjendamata, tuleb hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

87 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetlusse astuja nõudele välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja hagejalt.

Legal Mengozzi Wiszniewska-Białecka

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. juulil 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

H. Jung

Koja esimees

H. Legal